

تعریف و توصیف رابطه پرستار-بیمار: یک مطالعه تحلیلی مفهومی

یاسمن جاهد^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری اورژانس، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

مقدمه: رابطه پرستار و بیمار شامل نگرش ها و رفتارهای پیچیده با مفاهیم اخلاقی و وظیفه شناسی است. با بهبود نتایج سلامت بیمار مرتبط شده است، اگرچه هنوز در مطالعات درباره تعریف و توصیف این مفهوم اتفاق نظر وجود ندارد هدف این مقاله تعریف مفهوم رابطه پرستار و بیمار است.

مواد و روش ها: تحلیل مفهومی با استفاده از روش راجرز برای شناسایی ویژگی های تعریف کننده رابطه پرستار-بیمار انجام شد. یک مرور یکپارچه با استفاده از پایگاه های اطلاعاتی PubMed، Web of Science، Scopus و Cumulative Index to Nursing & Allied Health Literature انجام شد. مروری بر موارد و بررسی های مرتبط و سایر نشریات جزئی غیر نمایه شده در مورد این موضوع نیز انجام شد. در مجموع ۳۶ مقاله در بررسی مورد بررسی قرار گرفت. یک مورد مدل، یک مورد مخالف، یک مورد مرتبط و مراجع تجربی برای روشن شدن مفهوم و شناسایی ویژگی های اساسی آن تولید شد. این مفهوم به عنوان یک رابطه کمکی شامل تعامل بین کارکنان مختلف تعریف می شود. اساس مراقبت پرستاری، پاسخگویی به نیازهای مراقبت های بهداشتی فردی که این مراقبت را دریافت می کند در نظر گرفته شده است. همچنین به خودی خود به عنوان یک مداخله تلقی می شود که مانند هر مهارت پرستاری دیگری نیازمند یک فرآیند آموزشی خاص است.

نتایج و نتیجه گیری: ویژگی های اساسی رابطه عبارتند از همدلی، حضور، تماس فیزیکی، اصالت، اعتماد و متقابل. در نتیجه، رابطه پرستار و بیمار یک رابطه کمکی است که با بیمار و/یا خانواده او بر اساس تعامل، ارتباط، احترام به ارزش های اخلاقی، پذیرش و همدلی به منظور تشویق درون نگری و تغییر رفتار ایجاد می شود. مولفه های کلیدی شامل ارتباط، گوش دادن فعال و احترام است. ارزش های اخلاقی زیستی و محرمانگی نیز باید وجود داشته باشد تا اطمینان حاصل شود که رابطه بر اساس برابری و صمیمیت بنا شده است.